

Marmorblock från Utterviksområdet

Dessa råblock har brutits mellan 1940-60talet då ca 20 personer i tvåskift arbetade med marmor för HSB:s räkning. Brytning ägde rum öster om Strömshult där det finns en skarnig marmor i en brantstående lager i kontaktzonen mellan leptit och gnejs. Denna marmorn från Utterviksområdet är vanligtvis grön –blå och förekommer på en sträcka av 150 m där det finns tre stenbrott i vilka marmorn genom tätborrning brutits i stora kantiga block. Förutom skarn innehåller den även granat och muskovit.

Egentligen är detta stråk en förlängning från Näveksvarn över Strömshult mot Hagbergstorp och mot väster fortsätter stråket till Krokek och Kolmården. Kolmårdens marmor är en svart-vit-grönspräcklig, serpentinrik, fin till medelkornig urkalksten.

Brytning av marmor i Kolmårdens sydkant började redan i mitten av 1600-talet och sedan pågått till våra dagar. Kolmårdsmarmor har använts till en mängd byggnader, bl. a. Stockholms och Drottningholms slott, Nationalmuseum, Nordiska museet, Stockholms Stadshus, NK, och Operahuset i Stockholm m fl.

En annan intressant bergart "eulysit" förekommer i trakten. Eulysiterna förekommer liksom skarnbergarterna tillsammans med kali-leptit och kalksten. Strax norr om Bråviksstranden förekommer eulysit på flera platser mellan Präst-Uttervik och Ålbäck på ett sådant sätt. Eulysiterna är vanligen blåsvarta, finkorniga, mycket tunga bergarter med en viss antydning till skiktning. De består huvudsakligen av olivin, diopsid och granat med ofta större mängder apatit, magnetkis och magnetit.